

Organ de afirmare românească

Inscris sub Nr. 13/1938 Trib. Arad

ABONAMENTE:

Funcționari — — Lei 200.— Bănci, Industrii, Inst. prijin — — — Lei 500.— part. și publice Lei 2000.—

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

Redacția și Administrația: ARAD, Str. CLOȘCA Nr. 7

Sărbătorirea onomasticeii M. S. Regelui Mihai I. în străinătate

Berlin. — Cu ocazia onomasticeii M. S. Regelui Mihai I, la Berlin în Apela Română s'a oficiat o slujbă religioasă, în prezența d-lui Bossi, ministrul României, uând parte membri Legației române și colonia română. După serviciul religios a avut loc recepție la Legația română. Roma. — Cu ocazia onomasticeii M. S. Regelui Mihai I, ziarul ita-

lian „Giornale d'Italia”, exprimându-și urările de bine pentru Regele României, serie că, cu urcarea pe Tron a M. S. Regelui Mihai I, s'a început refacerea țării, subliniind în continuare, rolul României în războiul contra bolșevismului, care după recucerirea provinciilor românești, contribuie activ la refacerea Europei, împărțind bucuria poporului român din ziua de 9 Noembrie 1941.

Necesitate imperioasă

A semna la Imprumutul Reintegrării

Pe ecranul actualității ruiează filmul cel mai palpitant al secolului. Evenimentele epocale se precipită și se succed cu rapiditate vertiginosă, iar spectatorii asistă la crearea Europei viitoare, nouă și animată de forțe vii.

În desfășurarea evenimentelor decisive pentru viitorul Europei, România e prezentă cu o activitate vie, prin ostașii săi, cari purtând în brațe d scul solar al vitejilor strămoșești, care le luminează drumul spre biruințe d'n ce în ce mai strălucite, răsfrâng o rază de lumină, dătătoare de viață, asupra întregului Neam.

Dar, dacă Armata țării își îndeplinește datoria cu entuziasm adaugând victorie lângă victorie, și cei rămași acasă trebuie să-și îndeplinească îndatoririle, cari revin fiecăruia, inerente unei situații excepționale, impuse de războiul sfânt, pe care-l purtăm d'n 22 Iunie. Din tre acestea, datoria ceasului de față și primordială este subscrierea la Imprumutul Reintegrării!

Această datorie, pentru a fi intru câtva la înălțimea jertfei eroilor de pe câmpul onoarei naționale și pentru ca jertfa lor să nu fie fără rod, în comparație cu realizările prestate de ostași, o datorie de minimă, chiar dacă

răspundem cu conștiincioșitate la apelul pentru subscrierea la Imprumutul Reintegrării. Această afirmație se sprijină pe faptul că, deși semnarea Imprumutului are un rol bine definit și important în opera de refacere a ținuturilor desrobite cu prețul jertfei sângelui, având menirea de a asigura securitatea prin crearea existenței fratilor desrobiți din infernul bolșevic, totuși Imprumutul Reintegrării nu constituie un gest pur caritativ, căci în primul rând aduce foloase materiale semnatarilor, într-o măsură care poate satisface pretențiile celui mai materialist om. Semnificația morală, însă, a Imprumutului e atât de vastă, încât enumerarea tuturor binefacerilor, fără a suferi știrbire, alimentate din acest fond,

nu pot fi cuprinse în toată grandoarea lor în cadrul unui articol cu spațiul limitat.

Când toți vor înțelege necesitățile imperioase și vom fi pătrunși de spiritul vremurilor actuale; când vom ști a ne ridica deasupra măruntelor preocupări, debarasându-ne de egoism, când vom ști a ne ridica deasupra suferințelor zilei de astăzi, aducând chiar jertfe pe altarul Patriei, fără preocupetire, va însemna că, am găsit singura și adevărata cale a mântuirii și a izbândei care duce spre România de mâine, mare și puternică, spre România, a cărei figură e brăzdată de loviturile soartei, — care-și va găsi cadrul în idealul realizării Europei noi.

Angela V. Ostoia

Prefectura Județului Arad

SCRISOARE DE MULȚUMIRE

Pentru concursul dat de locuitorii Municipiului Arad, la strângerea fondurilor pentru „Darul Ostașului” prin reținerea invitațiilor și participarea lor la Concertul Simfonic al Corului Orchestrei Simfonice a Armatei, — organizat la 1 Noembrie 1941, cu care ocazie s'a realizat și predat celor în drept, suma de 261.260 lei, — în numele

Marelui Stat Major, și al meu personal, țin să-mi exprim întreaga mea recunoștință și grațitudine celor care și de data aceasta au înțeles să-și facă pe deplin datoria de buni Români și Cetățeni.

Arad, la 12 Noembrie 1941
Prefectul Județului Arad:
Colonel MIHAILESCU

Führerul a vorbit la München

München. — La tradiționala adunare a național-socialiștilor, din Noembrie, când se comemorează în fiecare an marșul național socialist, Führerul a rostit o cuvântare.

Führerul Adolf Hitler, la sosirea la München a fost primit de către Guvernatorul Adolf Wagner, care i-a urat bun sos și l-a rugat să fie cuvântare.

Führerul într'un lung discurs, întrerupt de iureș de aplauze, a arătat victoriile incomparabile pe care le-a obținut în decursul războiului

Germania împreună cu aliații săi. Trecând la o expunere mai amplă cu privire la războiul din Răsărit, a arătat că, numărul prizonierilor este de 3 milioane 600 mii, iar suprafața pământului ocupat este de 5 ori mai mare ca Anglia. Iar ceea ce privește realizările și pregătirile democrațiilor, Führerul a declarat că „Germania este pregătită, se pregătește mai departe și se vor mira cu ceace vom eși într'o bună zi”.

La sfârșit Führerul a avut cuvinte pioase pentru morții războiului mondial și din prezent.

Ceaiul dela Preșidenție în onoarea Feldmareșalului Keitel

Berlin. — Doamna și domnul Mareșal Antonescu au dat un ceai la Preșidenție, în după amiaza zilei de 9 Noembrie, în onoarea d-lui Feldmareșal Keitel, reprezentantul Führerului.

Au luat parte la acest ceai d. baron von Killinger, ministrul Germaniei la București, d. Bova Scop-

pa, ambasadorul Italiei, membri guvernului, membri Coroului Diplomatic, reprezentanții grupului etnic german și alte personalități reprezentative.

D. Feldmareșal Keitel a fost decorat cu „Steaua României”, în gradul de Mare Cruce.

Jurnal de război

Doi jandarmi - doi eroi
Cu gloanțele în plămâni face prizonieri — 1 contra 85

Un batalion de jandarmi se găsea în misiune pe malurile mlăștinoase și acoperite de stuful Bugului. Teren greu de cercetat și supravegheat, dar care trebuie curățat de bandele bolșevice, imbrășiate de înaintarea victorioasă a armatelor române desrobitoare.

În noaptea de 10—11 August, pe deasupra liniilor românești au trecut câteva aeroplane sovietice, cari, după conduita lor au lăsat parașutiști.

Aceștia, cu siguranță ar începe de îndată opera lor criminală, dacă nu ar fi căutați și prinși fără întârziere.

Sergentul jandarm Dumitrache Const., pleacă de noapte să controleze sectorul ce i-a fost indicat. Deabia pătrunde în lanurile de porumb și înaintea lui se ivesc patru

mogâldețe, cari se strecoară hoțeste spre marginea drumului, pe unde de dimineață urmau să treacă coloanele de aprovizionare.

Duc cu ei pachete — cu siguranță explozive pentru a le ascunde în noroiul șoselii și astfel să arunce în aer camioanele de reimprospătare românești, în drum spre linia întâia.

Sergentul Dumitrache și-a dat imediat seama că, nu mai e timp de pierdut. I-a urmărit atent câteva sute de metri, s'a uitat să vadă dacă nu cumva mai sunt și alți, sare repede printr'o viroagă și se postează pe flanc la câteva zeci de pași de potoaca pe unde vor trece cei patru bolșevici.

Câteva momente de încordare cu mâna strânsă pe trăgaciul armei, frământând în minte planul lui cu-

ragios de a aface și răpune pe cei patru netrebnici. Mijeste de ziua. Se poate vedea lămurit, că fiecare sovietic poartă cu sine armă automată și pachete. Cu toate acestea se ridică din ascunzișul său și cu vocea hotărâtă somează adversarul.

O clipă de consternare. Unul din bolșevici, lasă pachetul jos din brațe și încearcă să fugă. Însă sergentul Dumitrache dintr'un singur foc îl culcă la pământ.

Ceilalți trei văzându-se descoperiți și atacați, încep să tragă focuri de armă în jandarmul român. Trei arme automate luptă cu o singură carabină. Sergentul Dumitrache simte o arsură în picior și se prăbușește. Cu toate acestea trage mai departe. Cu un alt glonț doboară încă un bolșevic, iar ceilalți doi, după ce mai trag câteva focuri, în timp ce sergentul jandarm mai simte încă o lovitură în piept, aruncă armele și ridică mâinile în sus.

Atrăși de împuscături sosesc acolo câțiva ostași români, care găsesc pe sergentul jandarm Dumitrache Const., într'un lac de sânge,

cu piciorul zdrobit și cu plămânil perforat, dar cu arma în mână, ținând pe loc la distanța de numai 30 metri, pe cei doi bolșevici îndobitociți de groază, Jandarmul răpusese în luptă un locotenent și un ostaș sovietic.

La vederea camarazilor săi de arme, care au venit să culegă rodul faptei sale eroice, sergentul Dumitrache lasă să-i cadă capul pe umăr cu un zâmbet de mulțumire, pe care nu-l stingherea decât o suvită de sânge ce i se prelingea în cet din colțul gurei...

Într'un alt sector al aceluiași batalion de jandarmi, soldatul jandarm Sovăită plecând în zorii aceluiași zile de 11 August, în recunoaștere, după ce trece prin apa mlăștinilor care îi ajungea până la piept, dând cu grije la o parte foile tăioase ale stufului, iese într'o porumbiște.

Aude voci de oameni, voci multe. Se trânteste pe brânci și dela distanță începe să numere: 40, 50, 100... de bolșevici, toți culcați la marginea porumbului. Au cu ei ar-

me și după cum a putut să înțeleagă din gesturile și vorbele lor, se pregăteau să treacă Bugul.

Și aci nu era timp de pierdut!

O clipă, s'a gândit să se întoarcă și să ceara ajutor dela compania sa. Dar până acolo ce departe și la întoarcere poate nu-i va mai găsi. Păcat de o așa pradă. Își revizuieste în grabă armamentul: vre'o 3 grenade și o armă automată. Le privește surăzător, se mai uită încă odată printre frunzele porumbului împietrite de liniștea dimineții și apoi ia o hotărâre... fără șovăială!

Ocolește grupul bolșevicilor, trece iar prin apă, și se postează între ei și apa Bugului, în porumbiștea de dincolo de miriștea pe cari „celovecii” își făceau planurile de fugă eroică. Se postează cam spre mijlocul grupului pentru a avea tot frontul în bătaia puștei sale automate, pe care o așează în poziție de foc și fără să mai stea mult la gânduri, aruncă grenada una după alta în mijlocul hoardei. Se repede

(Continuarea în pag. II-a)

URANIA:

TEL.: 12-32
Cinematograful filmelor de „aur”

221 premieră pt România
la ora: 5, 7-15, 9-30
Minunea Cinematog-
rafică Mondială
Cel mai mare film muzical
al anului

Filmul așteptat de
toată lumea... și
dulce... Dar s'o ve-
deci acum!!!
MUZICĂ, VESELIE,
LACRIMI, BUFOȘIE

„Totul se întâmplă noaptea”

cu **SONJA HENIE**
In cea mai strălucită creație alături de
RAY MILLAND
Jurnale de război cu
evenimentele de pe front

Informațiuni

(ESS). — Mai multe bata-
lioane „M” ale miliției fasci-
ste au părăsit Luni Roma,
indreptându-se spre frontul
oriental. Ele au defilat înain-
te de plecare, în fața genera-
lului cavaler, șeful de Stat
Major al armatei și a genera-
lului Galbitati, șeful de Stat
Major al miliției. Trezând pe
străzile Romei aceste bata-

lioane au fost salutate cu en-
tuziasm de către populație.
Formațiunile acestea, care
poartă inițiala lui Mussolini
ca insignă de război, sunt
unități de elită, care au par-
ticipat la campania din Al-
bania, unde au fost detașa-
mente de asalt ale diviziilor
italiene.

A P E L

Sindicatul cultivatorilor de
sfeclă de zahăr din Arad-
Banat, invită pe toți cultiva-
torii membri de a-și anunța
pretențiunile de melas, ce
vor să obțină, în scris sau
verbal, la sediul Sindicatu-
lui din Arad, Bulev. Reg.
Ferdinand No. 41 până cel
mai târziu finea lunei Noem-
vrie. Anunțările ulterioare
nu se vor lua în conside-
rare.

Odată cu anunțările cantități-
ților la care reflectează,
cultivatorii vor indica și can-
titatea de sfeclă de zahăr ce

vor livra fabricii sau care
a fost livrată. Fiecare culti-
vator poate cere 2 la sută din
cantitatea de sfeclă furniza-
tă să o primească sub for-
mă de melas. Prețul melasu-
lui este cu 50 procente mai
scump ca prețul sfecelei. De-
spre aprobarea cantităților
cultivatorii vor fi avizați la
timp. Melasul preluat tre-
buie folosit exclusiv la hra-
na vitelor.

Sindicatul cultivatorilor de
sfeclă de zahăr din Arad-
Banat

RESTAURANTUL „VULTURUL NEGRU” ARADIȘTE

STR. BUCIUMULUI N-ru 1

Local familiar, grătar special în zile cu carne, muzică de primul
rang, dans. Preturi moderate.

Doi jandarmi — doi eroi

(Urmare din pag. 1-a)

apoi la armă și începe să tragă stri-
gându-le printre pocnituri să se
predea.

Confuzia provocată de acest brav
jandarm, în rândurile bolșevicilor
a fost atât de mare, încât la văzul
celor ce se svârcoleau, loviți de
gloanțele și grenadele lui Sovăilă,
au ridicat mâinile în sus.

Au crezut — poate — că au de
aface cu un regiment întreg de ro-
mâni.

Jandarmul Sovăilă nu-și pierde
cumpătul o singură clipă, le ordonă
să se depărteze de arme și apoi
fi ia din urmă cu pușca sa mitra-
lieră, așa pe toți câți mai rămăse-
seră și pornește cu ei spre companie
mândru și satisfăcut.

A adus cu el nu mai puțin de 85...
„optzecișicinci”, raportând militare
ște comandantului.

— „Să trăiți, domnule locotenent,
numai ăștia mi-a mai rămas în
viață!”

Senzația la batalion a fost enor-

mă. Soldatul Sovăilă, care prin cu-
rajul său își dezișese numele, fă-
când o înaltă faptă de arme și de
eroism, și-a primit pe loc recom-
pensa.

În mijlocul batalionului adunat în
careu, a fost avansat la gradul de
sergent, punându-i-se pe pieptul
lui de erou medalia „Bărbăție și
Credință” cl. I-a cu spade.

Comandantul armatei de opera-
țiuni, a ordonat citarea prin ordin
de zi pe armată a acestor doi bra-
vi jandarmi, care au dat dovadă de
cel mai înalt simț ostășesc și de un
curaj ce face cinste bravei noastre
oștiri.

CAPORAL T. R. CHIȚULESCU GH.
reporter de război P. P.

**IMPRUMUTUL REINTRE
GIRII pe lângă câștigul mor-
ral aduce și unul material!**

Colțul vesel**Pescarul amator**

— Asta e iazul comunal?
— Da.
— Dacă aș pescui câțiva
peștișori, ar fi păcat?
— Nu, ar fi o minune!

Cipsă de incredere

— Nu ți-am spus că, la un hotel
elegant ca al nostru, nu se lustruesc
pantofii locatarilor pe coridor, ci
în camera de serviciu?
— Da, dar nu-i pot lua, căci dom-
nul le ține dinăuntru de șiret!

Biografia scriitorului

— Puteți menționa în bio-
grafia mea că, de mic am în-
ceput să mă îndeletnicesc cu
scrisul, pot spune că pana e
lipită de mine.

— Leit ca la găște, observă
reporterul.

Tusea

— Cum stai cu tusea?
— Mai bine, m'am antrenat toată
noaptea.

**VIZITAȚI
COFETĂRIA
BOIAN**

În noul local din str.
gen. Berthelot 4. Zilnic
diferite prăjituri, cioco-
late — aperitive reci
proaspete — lichioruri și
băuturi.

**În atenția autorilor
de cărți de poezie**

Mișcarea poetică **ADONIS**
luând inițiativa fondării u-
nei biblioteci a cărții de poe-
sie, roagă pe toți domnii au-
tori de cărți de poezie, a tr-
mite pe adresa bibliotecaru-
lui său **TRAIAN MIHAILE-
SCU**, cu adresa în **Bucure-
ști, Squarul Leova, 4, câte 2**
sau 3 ex. din volumele ce au
tipărit. Un buletin trimes-
trial va informa asupra com-
plectării bibliotecii, propusă
a fi de cercetare publică.

ATENȚIUNE!

In curând se des-
chide biroul

„Mijlocirea”

Strada Robu Nr. 2.

unde găsiți toate resursele
de vânzări și cumpărări
de tot soiul, fără să pier-
deți timp și bani.

MIJLOCIREA afacerilor de com-
erț nu se mai face astăzi de
euze, ci de oțteni și moși, a căror
dibăcie și hărnicie e cunoscută

Citiți și răspândiți

Frontul de Vest**COLȚUL LITERAR****ALTĂ LITANIE**

Inchinare prietenului **PETRE A. BUTUCEA**

Doamne,
Salut n'a știut
Culegătorul bun al tainelor din lună,
Șiuse că-n tăută am cântec ne'nceput,
Iscoțise-amița și-a venit să-mi spună
Cu vorbă grea și albă:
Că'n seară când s'aprinde feștilele din stele
Și ceterașul greer tăcucie prin nălbă,
Să vin până la poarta Libanurilor Tele
Și acolo să-ți spun —
Că satu'... dospit de sărbătoare
Ar vrea să-i dai răspuns p'un logofăt străbun
Dece nu-i luși în curte pe Carul ăla Mare?
Oamenii prea n'nruna
Visând la bogăția kambarelor din stele
Și, Doamne, Te mai roagă satu'-ntoldeauna
Ca fețelor cu răsul dulce ca și ele
Trimiti-le'n frunzare lucașărul ciudos;
Se'ndrăgise una ca de-o lumină mare.
Și, Doamne n'spre târziu Te-aș mai ruga frumos
Să vii să ne culcăm în cosa din răzoare —
Curață ca gutul sub bumbi de dimineață;
M'aș făli astfel ciobanilor din lună
Că adormiam cu Tine când am trecut prin viață.
Ne-om trezi când ziua tilincile își sună;
La Olt am umple gândul tăcutului pescar
Cu mierea frumuseții luminilor tnalte.
Am vorbi frățește și-ai să mă faci dar
Când vom cânta arșilei s'o facem în dreplate —
Căruioare-aidoma cu răuri și alțiță
Pentru copii gureși cari-au adormit.
Și-ai să vezi că satu', bun ca o troiță —
Ne va n'reba diseară:
„Pot să lucrez și eu cu Dumnezeu?”
Iar de-atunci
Când cerbiu mână către seară,
Doamne, prin ogradă te-ași oșlepta mereu.

ION APOSTOL POPESCU

Poezii

Noi suntem cei care murim mereu
De dorul stelei stinse în cădere.
Din lacrimile noastre de cristal;
Cresc flori pe vorbe arse de poemă.

Din suferința lumii strângem noi
Vulcanul unui cânt de biruință
Când suatem triști, tristețea noastră-i jar,
Iubirea noastră, floare fără seamăn.

Când suferim, ne doare mai adânc
Decât pe oricine n'frângerea, pustiul,
Iar când iubim, simțim de mi de ori
Aceaș rază într'o clipă numai.

Verona Brateș

EU POETUL...

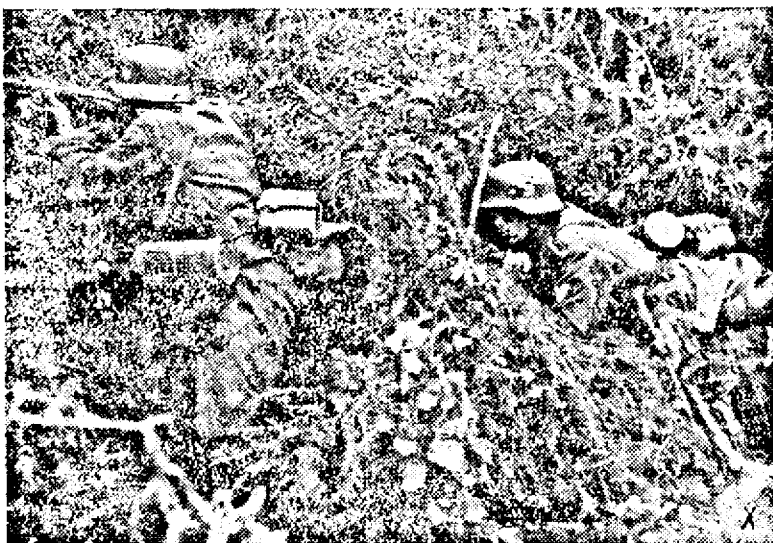
Prieten, cu fiecare dimineață
barul își încheie nebunia în alcool;
femeile, cari se vând pentru bani —
violent fardate —
sărută bărboții somnolenți
sau plâng pe marginea unei noi desiluzii.
Eu, adolescentul cu ochii tulburi de nesomn,
de alcool și fum de țigară,
cu revolte scărșnite și visuri pulberate
cu anii triști risipiți pe drumuri și nserări —
imi culc nebunia pe patul unei prostituate
sau mă pierd pe străzi necunoscute
purtându-mi blestemul —
ca o cruce a mării izbăviri.

În satul meu, în care Dumnezeu e mai aproape —
țăraniți și sărută țoța în pământ!,
mă strecoar ca o umbră
pe sub streșinele dimineților autumnale
cu suflul răvășit de amintiri,
cu năzuințele sfărâmate
și cu tinerețea bolnavă.

Prieten necunoscut,
la braț cu Petre A. Butucea,
mă voiu re'ntoarea'n seară
să beau licoarea nemuririi
în cupele murdare ale barului din colț, „Cocoșul Negru”.

Petre A. Butucea

Poem prefață la volumul-manuscris: „Cu Petre A. Butucea,
prin triste lupanare...”

Soldatii germani atacă colmi sub focul neintrerupt al mitralierelor bol-
șevice. (PK Ob)

TAINELE KREMLINULUI

— Tăzaurile subterane ale lui Ivan cel Groaznic —
de Dr. Alexander von Adreevsky

Veacuri întregi Moscova trăiește cu credința că sub Kremlin se ascunde un oraș subpământean. Aici se găsește bogăția imensă în argint din timpul vechiului liber Nowgorod care a fost cucerit de Ivan cel Groaznic; tot aici se găsește neprețuita bibliotecă a lui Ivan cel Groaznic, picturi de mare valoare, relicve istorice, perle și bijuterii prețioase în cantități neobișnuite. Toate acestea bogății s'ar afla acolo, după cum spune legenda de la începutul secolului al XV-lea și ar fi imposibil de alinat. Nu Petru cel Mare ar fi putut să găsească odată până la el. Istoricul rus sprijină această idee și proclama că nu fără dreptate, deoarece se știe că Petru cel Mare a fost un mare cercetător, s'au săpat gropi subterane pe dedesubtul Kremlinului pentru a se deslega secretele săpăturile care s'au făcut în Rusia — în mijlocul Kremlinului — s'a ajuns odată, în apropierea așa numitei porți a Senatului, la un gang subteran care în doială este în legătură cu Piața Roșie nu își trage rădăcinile, așa cum s'ar crede, dela zidurile roșii ai Rusiei de azi, ci dela Petru cel Mare care a tăiat capetele mai multor boieri răștiti.

Legenda spune că, țarul Ivan al III-lea, bunicul lui Ivan cel Groaznic, ar fi pus să se sape o groată subpământeană în care și-ar fi ascuns tezaurul. Pe atunci erau vremuri turburi. Hoardele tătare amenințau capitala nou clădită a imperiului moscovit și răscoalele boierilor nu lăsau nici un moment de liniște țarilor. Și urmașul lui Ivan al III-lea ar fi continuat opera predecesorului său, continuând săpăturile și mărinind grola. Secretul intrării a fost însă păstrat cu sfințenie. Oamenii cari îl cunoșteau, au plătit curând cu capul aceasta.

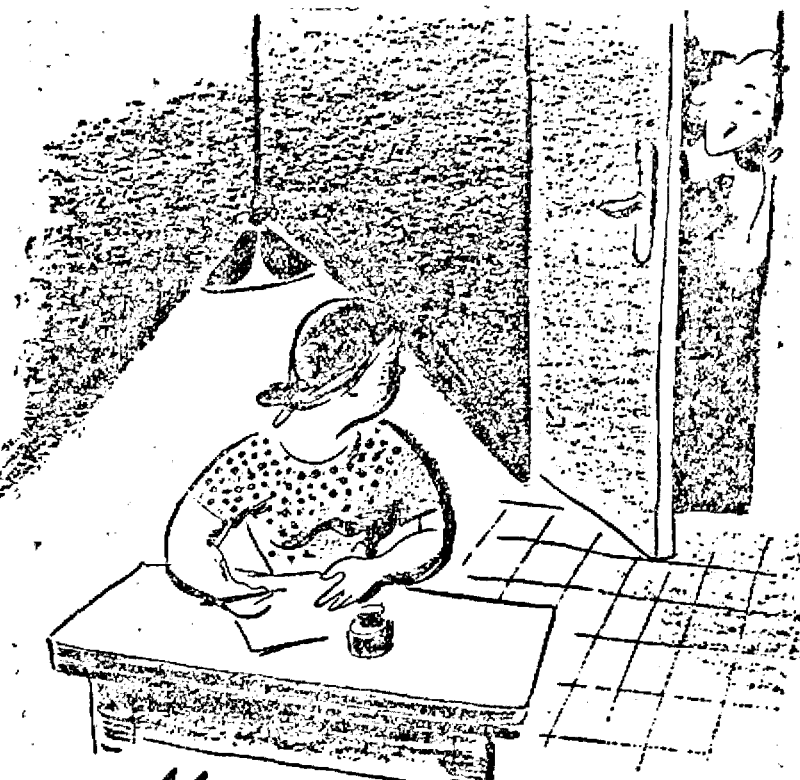
Fără îndoială că accesul la compartimentele secrete este apărut de instalații complicate, așa cum s'a procedat în Italia în timpul renașterii; sunt cunoscute aparatele și instalațiile mecanice ale lui Leonardo da Vinci. Nu degeaba primul turn al Kremlinului este numit „Tainic”, adică ascuns. O cronică din anul 1700 spune mai departe că, în turnul Tainic s'ar găsi numeroase coridoare secrete și camere subterane. Sub acest turn s'a descoperit un coridor lung, care se termină la un zid. Acolo erau uși de fier, însă nu s'a putut pătrunde în secretele care se ascundeau în dosul lor.

În Decembrie 1724, după cum afirmă istoricul rus Sabelin, clopotarul bisericii Sf. Ivan din Kremlin, Ossipow, ar fi vorbit stăpânilor de pe atunci despre un tezaur secret, în care ar fi ascunse numeroase lăzi pline cu pietre nestemate. El a cerut permisiunea să întreprindă săpături. Întrebat de un-

de știe despre acest tezaur, clopotarul a răspuns că, ar fi avut cunoștință despre el un servitor al marelui duc de Sofia, sora lui Petru cel Mare. Acest servitor, un oarecare Macarow, ar fi luat parte el însuși la ascunderea lăzilor într-una din camerele subterane. Cu toate acestea el s'ar fi ferit să spuie ceva despre locul unde s'ar afla intrarea. Prințul Prosorowski ar fi vizitat adesea tainita împreună cu Petru cel Mare. S'au pus atunci la dispoziția clopotarului Ossipow 10 soldați și un caporal. S'au cercetat toate gangurile de sub Kremlin, fără să se descopere ceva. Ossipow nu s'a dat bătut și a cerut învoirea să împingă săpăturile mai departe. Realizarea planurilor lui s'a lovit însă de o piedică neașteptată: După părerea arhitecților, săpăturile ar fi periclitat turnurile Kremlinului. De atunci nu s'au mai făcut nici un fel de cercetări din partea autorităților rusești.

Dar tradiția spune mai mult asupra secretelor din cetatea țarilor. După ocuparea Moscovei în 1812, Napoleon ar fi cercetat coridoarele subterane ale Kremlinului. Cel puțin așa afirmă pictorul francez Leyraud într-o descriere care se găsește în arhiva din Paris. La ordinul lui Napoleon s'au început săpături sub Kremlin, împăratul francez sperând să găsească comorile ascunse în reședința țarilor. Într-un loc soldații francezi au găsit mai multe lăzi, care când au fost mișcate, cu scos niște sunete. Se pare însă că, acești soldați nu erau dintre cei mai viteji, fiindcă s'au speriat și au luat-o la goană. Tocmai atunci s'a dat ordinul pentru retragerea armatei, așa că Napoleon n'a mai putut să se ocupe de ceea ce începuse. Se crede că, lăzile erau prevăzute cu un mecanism de oră, care era pusă în mișcare atunci, când erau clătinate.

În Kremlin nu s'a căutat numai aur și pietre prețioase. Veacuri de-a rândul învățații au fost preocupați de neprețuita bibliotecă ai lui Ivan cel Groaznic. Acesta a moștenit-o dela tatăl său, țarul Vasile, care o primise în dar dela patriarhul Constantinopolului. În anul 1865 țarul Ivan cel Groaznic a însărcinat pe un preot german din Riga, Johann Wettermann, să pună în ordine această prețioasă bibliotecă. Păstorul Wettermann a afirmat, după cum scrie într-o cronică veche, că și-ar fi dat și viața, numai să poată pune la dispoziția vreunei universități germane aceste cărți. După Wettermann, această bibliotecă cuprindea manuscrise de o valoare neprețuită, printre care primele copii ale operelor lui Cicero, Tacitus și Titus Livius. După părerea unor învățați biblioteca țarilor ar fi fost nimicită în timpul marelui incendiu, care a cuprins Moscova în anul 1571. Alții au însă convingerea că, biblioteca se găsea pe atunci într-o groată subterană și că trebuie să fie și astăzi pe undeva.

— Mario, de ce arzi lumina așa de târziu!

Bineînțeles că trebuie să facem economie la lumină, dar aceasta se poate realiza și altfel. Dacă există oare becurile Tungram-Krypton? Aceste becuri umplute cu un gaz nobil foarte rar aduc în casă lumina soarelui și economisesc o sumă frumoasă la consumul de curent.

TUNGSRAM KRYPTON

Tradiționala masă camaraderescă a Cavalerilor Ordinului Mihai Viteazul dela Palatul Regal

București. — După marea șal Antonescu s'a adresat M. paradă militară dela Arcul S. Regelui în cuvinte înălțate de Triumf, din ziua de 9 Noembrie, a avut loc la Palatul Regal tradiționala masă camaraderescă a Cavalerilor Ordinului Mihai Viteazul în prezența M. S. Regelui Mihai I, d-lui Mareșal Ion Antonescu, conducătorul statului, și a d-lui Feldmaresal Keitel, Cavalier al Ordinului Mihai Viteazul și reprezentantul Führerului la sărbătorirea biruinței românești.

Luând cuvântul, d. Mareșal Antonescu s'a adresat M. S. Regelui în cuvinte înălțate, urându-I domnie glorioasă și ca dragostea de a poporului român de care se bucură să-L însotească în tot cursul domniei, care cuvântare a fost des întreruptă de aplauze frenetice.

Ca răspuns M. S. Regele a mulțumit d-lui Mareșal cuvintele frumoase ce l-a adresat, precum și Cavalerilor Ordinului Mihai Viteazul pentru vitejia lor din lupta, terminând cu urarea: Trăiască Armata!

Trupă germană de recunoaștere trece cu armele încărcate printr-o localitate sovietică. (PK Ob)

GRAMOFONE ȘI PLĂCI la

„LIBRO”
Propr. MERA PAULA
—Librărie și Papetărie—
A R A D,
Bul. Regina Maria No. 12

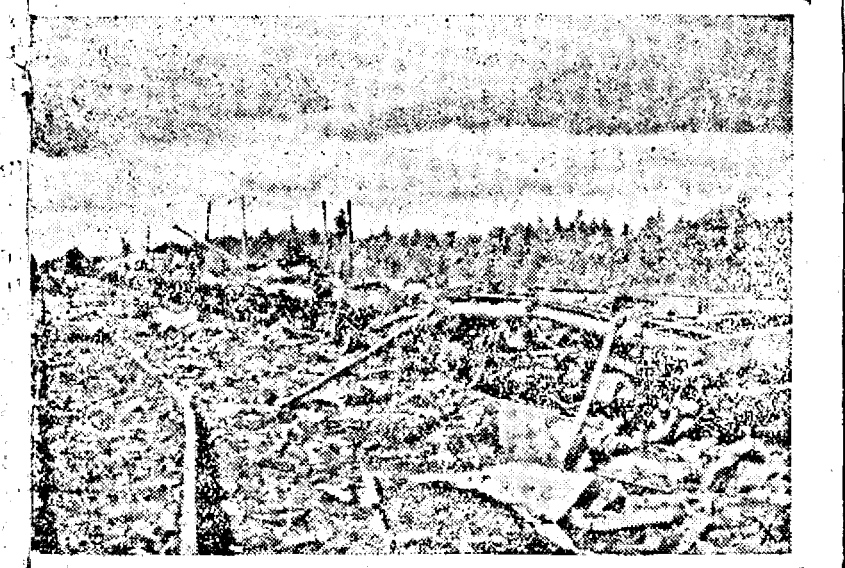
Încercări de fugă din Leningrad

— Odată cu sosirea frigului locuitorii din Leningrad încearcă să fugă în liniile finlandeze sau germane. Corespondentul

ziarului „Stockholm Tidningen” comunică că, frigul și foamea au făcut mai multe victime în rândurile populației din Leningrad decât bombele și proiectilele, care se sparg fără încetare în interiorul orașului. Mii de civili au fost răniți, dar nimeni nu poate să-i ajute, căci de mult timp spitalele și medicii nu mai ajung. Deși sute de oameni încearcă în fiecare noapte să treacă prin câmpurile de mine și pe lângă cuiburile sovietice de mitraliere, fără ca să fie observați, doar câțiva reușesc să fugă. Cei mai mulți sunt uciși de mine.

CUMPARĂM
Juwelice din platină, aur și argint, tacâmuri și articole decorative de argint și bronz

DANOVICIU & HARTMANN
ARAD, Palatul Minorității

Tren sovietic de munițiuni distrus complet de către bombele germane. (PK Ob)

Ați semnat la
Împrumutul
Reîntregirii?

Vecinica noastră vecinătate cu Rusia

Dintre toți vecinii cu care România a avut multe de împărțit de-a lungul veacurilor istoriei sale, singura țară care nu și-a găsit prea mult răsfărângerea nici în inversunarea, nici în ironia, nici în încercarea românească a fost Rusia. Firește, când spunem cele de mai sus, ne gândim la neamul românesc în afară de coniecturile politice, în afară de pasiunile boerilor și în afară de intuiția cărturarilor, în fruntea cărora stă, față de această prevenire împotriva Rusiei, Ioan Heliade Rădulescu. Poporul românesc nu i-a iubit pe rușii pravoslavnici, dar dintre toți lacomii din jurul său, rușii sunt singurii cari s'au bucurat de toleranța sa.

E aci, neîndoios, faptul unui prestigiu care vine din identitatea de religie, cu noi. Dintre toate statele mari din jurul nostru, singură Rusia ortodoxă, reprezenta moștenirea credinței răsăritene, la scara mare. Prestigiul bisericii rusești se măsoară însă la noi, după mărimea Rusiei, iar nu după săvârșirile, câte vor fi fost, ale acestei biserici. Mai degrabă legăturile între cele două popoare, noi și rușii, de unde reiese toleranța și oarecum simpatia românească, se stabileau la un climat mijlociu și modest de practică religioasă, și de o parte și din cealaltă, amestecată din belșug de veci obișnuințe păgâne, magice.

Dar prestigiul uriașei biserici era. Și el a acoperit întotdeauna multe rele pentru noi. La această ortodoxie drept credincioasă s'a ascuns lăcomia unei politici de expansiune rusească, cunoscută sub numele de legămintele testamentului lui Petru cel Mare, adică stăpânirea rusească până la Constantinopol. După ce au moștenit duhul religios al vechiului Bizanț, acum le trebuia și locul acestei Rome de Răsărit. Iar în calea acestui drum politic, sub mănție religioasă, noi le-am stat întotdeauna rușilor în drum.

De simțit i-a simțit de mult, neamul românesc, dar i-a iertat și s'a apărat. Și atât timp cât primejdia din Răsărit nu putea sdruncina așezările noastre de Stat liber, poate a și uitat, după cum a crezut că Rușii înșiși au uitat gândul nedrept și absurd și samavolnic al unei jigniri și nedreptăți istorice.

Dar iată că astăzi, frumoasa mănție a credinței, purtată odinioară de țări a căzut de mult. De mai bine de douăzeci de ani Rusia sovietică se frământă în cea mai dementă și cinică experiență din finutul sufl-

tului și al credinței. Sub carnea și sângele, roase și putrezite, ale unei foste vieți de credință n'a mai rămas decât un os sec și un pustiu. Rusia s'a desprins de mult de simpatia naivă și coreligionară a maseselor mijlocii românești și totul a intrat într-o stare de indiferență, când iată că astăzi, la desfacerea și scoaterea la lumină a tristelor vrăji, în larva suflului rusec, de orice formație și direcție politică, vecin nouă, se găsește, ca în coșciugul unui mort desgropat, INTACT, cutitul de piatră al lăcomiilor, al viclenilor și absurdelor imperialismelor.

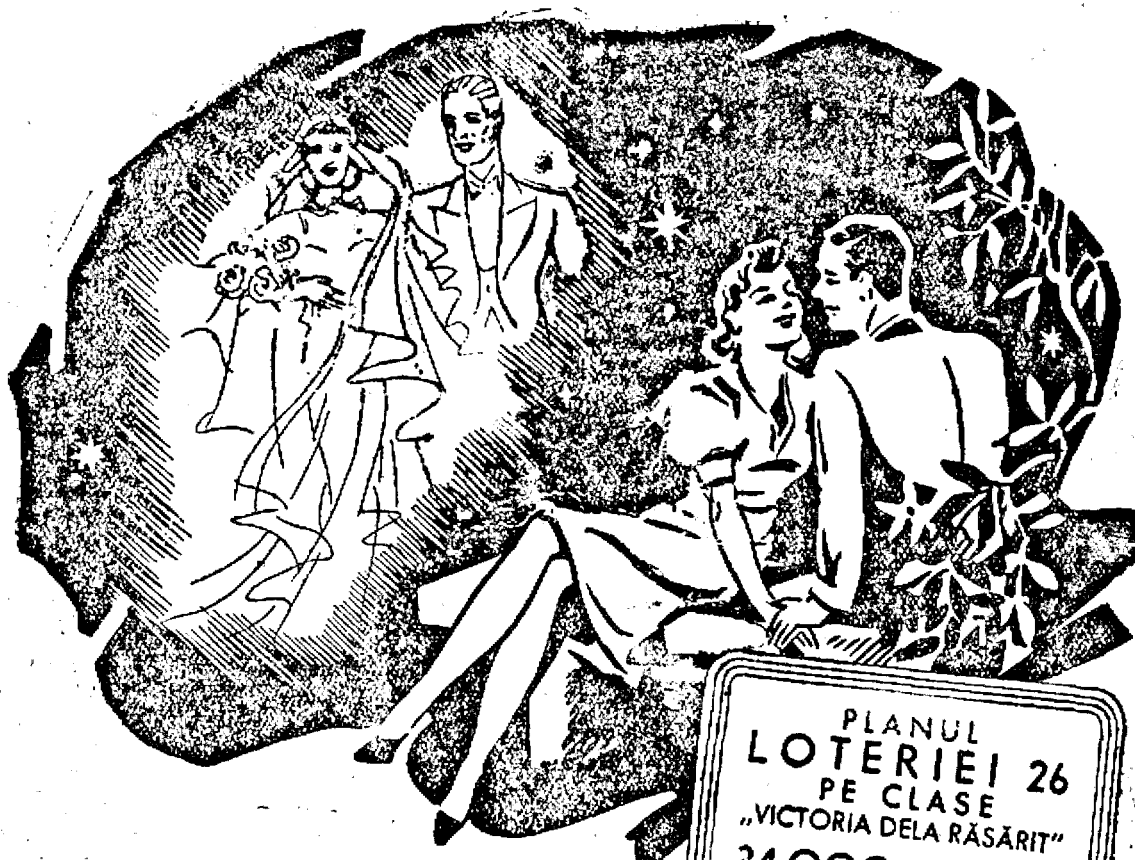
Cu nimic nu s'a cinstit arma această vicleană, păstrată de bolșevici, după ce a fost smulsă de ei din mâna însângerată a lui Nicolae al II-lea. Drumul spre Constantinopol, gurile Dunării, înglobarea României în imensul imperiu pravoslavnic sau în U. R. S. S. (e acelaș lucru!) e gândul îngropat, înfășurat, reinviat, dospit, hrănit de orice rus, fie alb, fie ros, fie în orice formă ar fi!

Îngăduința noastră bună, de bună credință, miloasă aproape e și va fi permanent înșelată. Nu trebuie niciodată în viitor să ne lăsăm adormiți de naiva idee că schimbându-se stăpânul la Răsărit de noi, se vor schimba și intențiile față de noi.

Rusia nu mai trebuie lăsată nici puternică, nici în afară de rânduiala Europei celei nouă. Singură Germania va putea să stingă pentru totdeauna, ideea aceasta fixă a rusismului de totdeauna: expansiunea spre Vest și Sud-Vest, după cum tot Germania va fi singură în stare să țină într'un frâu de disciplină europeană, anarhismul suflului slav, care mai curând sau mai târziu, în orice formă, nu întârzie să-și arate puterea sa de destrămare.

Socotilele seculare ale noastre, cu vecinul nostru dela Răsărit, acum a venit timpul să ni le socotim pentru totdeauna. Să fim atenți căci de lichidarea lor complexă, ține liniștea și viața neamului nostru, în viitor.

S'A PRELUNGIT termenul pentru semnarea IMPRUMUTULUI REINTREGIRII, până la 1 Decembrie a. c.

Frumusețea planurilor făurite de doi tineri nu totdeauna se realizează, căci oricând se ivesc greutățile materiale.

Numai Loteria de Stat pe clase le poate realiza cu prisosință, dând posibilitatea acestor tineri să intre milionari în viață.

Jucați cu încredere și perseverență la Loterie, căci numai așa ești în calea norocului!

INTRĂȚI ÎN JOC DELA CL. I

LOTERIA DE STAT

TRAGEREA CLASEI I-a are loc la 29 și 30 NOEMBRIE 1941

PLANUL
LOTERIEI 26
PE CLASE
„VICTORIA DELA RĂSĂRIT”
34.000 câștiguri
în valoare totală de Lei
222.630.000
plus 4 PREMII de 1 MILION și 1 de
5 MILIOANE, întregi sau divizibile
APROXIMATIV 50%
DIN LOZURI SUNT
CÂȘTIGĂTOARE

NOROC! LA COLECTURA »MERCUR»
BANCA GOLDSCHMIDT S. A.
TRAGEREA ÎN LUNA NOEMBRIE

Odessa eliberată

După două ceasuri dela ocuparea orașului de către trupele române în sbor deasupra Odesei

Pk. În lumina înserării zărim trupele românești care intră, clădiri distruse fără rost, fabrici incendiate și tancuri petrolifere jumegându-se în port. Așa se prezintă orașul de care ne aducem atât de bine aminte din atacurile date în cursul săptămânilor trecute.

Cum a și fost. Din spre mare am sburat spre oraș și am pornit atacul nostru asupra vaselor din port, asupra șantierelor și depozitelor, cheurilor și nu în ultimul rând asupra fortificațiilor din oraș, după ce artileria anti-aeriană bolșevică ne-a luat la țintă din sinagoga evreiască. Obiectivele noastre au fost numeroase vase de război și de comerț, depozitele de munițiuni, gările și liniile ferate. Am sburat deasupra orașului lupând cu avioanele inamice de vânătoare, care trăgeau prost, în timp ce cercul camarazilor de arme se strânge tot mai mult.

Asupra acestui oraș sbor acum, dar în loc să sbor într'un avion de luptă la o înălțime de câteva mii de metri, numai la o sută de metri

și mai puțin dinspre Vest, cu un avion românesc de curier, însoțit de către un locotenent al unei unități românești de sbor. Cu câțiva kilometri înainte de marea de case, se zăresc primele semne ale dărzelor lupte, care au avut loc în trecut. Orizontul este plin de fâșii de fum și dedesubt în pălâniile de granade se găsesc cadavre de cai, tranșee goale, poziții de artilerie înărită, care au devenit nevătămătoare, un gard de sârmă ghimpată, care merge în zig-zag și iarăși câteva ziduri ziduri părgănite, unde odinioară, înainte de a fi distrusă de către bolșevici, se găseau sate și curți.

Acum suntem deasupra orașului. Se văd încă 5-6 incendii mari, și alături blocuri de case incendiate și distruse, iar altele par de sus nealinate. Peste tot străzile sunt pline de trupe românești, baricade, care încep să fie înlăturate, și deasupra portului se întind nouri uriași de fum, produse de tancurile petrolifere incendiate, care au fost aprinse

în ultimul moment în nebunia distrugere a sovieticilor.

La marginea de Nord a orașului se găsesc tancuri petrolifere, care sunt turtite ca niște cutii de conserve, și două trenuri de marfă și prăbușit de pe un dig de 10 metri zăcând complet sfărâmate. În port vase distruse și incendiate. Aceasta este munca aviației germane și române, acesta este efectul atacurilor noastre.

Totul se prezintă ca un haos srbatic, văzut de aici de sus, în căută să aducă o nouă ordine trupele care mărșăluiesc încoace încolo.

Din toate străzile, din toate curțile și în afară orașului, din toate grădinile, ne fac semne cu mâinile camarazii români și civilii, pe care îi putem recunoaște și cari au o teptat eliberatorii lor săptămânal, deardând și acum îi salută cu entuziasm.

Vocea Angliei spunea: „Odessa va cădea niciodată!” Comunicat special al cartierului general Führerului a anunțat lumii și această victorie.

Frontul de Est. S'au anunțat tancuri inamice. Tunurile anticar germane iou poziție. (PK Ob)

DIRECȚIUNEA BARULUI FLORIDA

FLORENCE și senzaționala dansatoare Caucaziană OLGA împreună cu alte numere de atracție complet schimbate. Se servesc imbisuri speciale înainte de începerea programului. Celebrul JAZZ FAGHIURA - WAGNER.

are onoare a anunța senzaționalul program pe luna Noembrie în frunte cu celebrul duet feminin MARY AND